

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: ا. م. شیری

۱۵ جولای ۲۰۱۷

پایان حاکمیت دوگانه

"گاهشمار انقلاب، به پیشواز صدمین سالگشت انقلاب کبیر اکتوبر"

دوم (۱۵) جولای به نشانه اعتراض علیه گذشت دولت موقت به خواست خودمختاری از سوی رادای مرکزی اوکراین، سه وزیر کادت - د. ای. شاهوسکی، آ. آ. مانوئیلوف و آ. ش. شینگاریف استعفاء کردند. از هم پاشیدن دولت ائتلافی که در نتیجه بحران اپریل تشکیل یافته بود، شروع شد.

سوم (۱۶) جولای در پتروگراد اعتراضات ضد دولتی آغاز شد، که بلشویکها فعالانه در آن شرکت کردند.

تظاهرات، که مسالمت‌آمیز اعلام شده بود، بسرعت به رویارویی مسلحانه فراروئید.

چهارم (۱۷) جولای ملوانان در کرونشئات تجمع نموده و از آنجا سوار بر کشتی‌های یکککش و مسافری به سوی پتروگراد حرکت کردند. از ایوان عمارت گشه‌سینسکی، که به ستاد بلشویکها تبدیل شده بود، سوردلوف، لوناچارسکی و لنین خطاب به تظاهرکنندگان سخنرانی کردند. سوردلوف تظاهرکنندگان را به طرح تقاضای "اخراج وزیران سرمایه‌دار از دولت" و انتقال همه قدرت به شوراهای فراخواند.

هنگ دوم مسلسل که تحت نفوذ بلشویکها بود، از آرانیبایوم به پتروگراد رفت.

تظاهرات مسلحانه با عبور از پل ترویتسک و خیابان‌های سادوایا (باغ)، نوسکی و لیتینی به سوی کاخ تاواری حرکت می‌کرد. جوخه‌های ملوانان در تقاطع خیابانهای لیتینی و پانتلیمونوسکی با آتش مسلسل مواجه شدند، ۳ نفر از کرونشئاتی‌ها کشته و بیش از ۱۰ نفر مجروح گردید. درگیری مسلحانه شروع شد.

کمیته اجرائی مرکزی سراسری روسیه هنگ ولسکی را به دفاع از کاخ تاواری فراخواند، شب ۴ منتهی به ۵ جولای کمیته اجرائی مرکزی سراسری روسیه حکومت نظامی اعلام نمود.

تظاهرکنندگان ۵ نفر نماینده برای مذاکره با کمیته اجرائی مرکزی سراسری روسیه انتخاب کردند. کارگران از آن خواستند بیدرنگ همه قدرت را به دست خود بگیرد. منشویکها و اسارها وعده دادند بعد از دو هفته کنگره سراسری شوراهای روسیه را فراخوانند.

نیروهای وفادار به دولت موقت شب هنگام مرکز پتروگراد را به زیر کنترل خود درآوردند. همان شب اکثریت ملوانان به کرونشات بازگشتند. فقط بخشی از آنها با مدیریت آنارشیستها در قلعه پتروپاولوسکی پناه گرفت. واحدهای تحت فرماندهی سروان انقلابی آ. ای. کوزمین، معاون فرمانده نیروهای نظامی منطقه پتروگراد برای سرکوبی آنها به حرکت درآمد.

دولت موقت به تعقیب بلشویکها پرداخت، واحدهای نظامی شرکتکننده در تظاهرات را منحل نمود. در همان روز در متن شکست به اصطلاح تهاجم جولای حکم اعدام در جبهه اجرائی شد.

پنجم (۱۸) جولای ستالین به نمایندگی از طرف بلشویکها، مذاکره با کمیته اجرائی مرکزی سراسری روسیه وابسته به منشویکها و اسارها را از سر گرفت. اما، به عقیده او، "کمیته اجرائی مرکزی سراسری روسیه به هیچ یک از تعهدات خود عمل نکرد".

جوخه‌های شناسایی سواره نظام گنورگی و یونکرها به دستگیری بلشویکها پرداختند. یونکرها دفتر و چاپخانه روزنامه "پراودا" (حقیقت) را که، از قضا، لنین چند دقیقه پیش از آنجا خارج شده بود، اشغال کردند. یونکرها ساختمان را جست و جو نمودند، چند تن از کارکنان را مورد ضرب و شتم قرار دادند، دست به غارت زدند و شماره جدید روزنامه را به رختشویی انداختند.

لنین مجبور شد به زندگی مخفی روی آورد، که تا ۲۴ اکتوبر (۶ نوامبر) ادامه یافت.

کمیته مرکزی حزب سوسیال-دموکرات کارگری روسیه (بلشویک) فراخوانی دایر بر پایان دادن به تظاهراتها منتشر نمود.

ششم (۱۹) جولای. ملوانان ناوگان بالتیک که در قلعه پتروپاولوسکی پناه گرفته بودند، مجبور به تحویل سلاح و عزیمت به کرونشات شدند و بلشویکها عمارت گشه‌سینسکی را ترک نمودند.

هفتم (۲۰) جولای. پرورزف، وزیر دادگستری استعفاء کرد. به دنبال او شاهزاده لوف، نخست وزیر دولت موقت هم استعفاء کرد.

نهم (۲۲) جولای. یونکرها ستادهای بلشویکی واقع در مناطق لیتینی و پتروگراد را تاراج نمودند.

دهم (۲۳) جولای. دومین دولت ائتلافی به رهبری کرنسکی با حفظ سمت وزارت جنگ و دریانوردی تشکیل گردید. اکثریت هیأت دولت را منشویکها و اسار تشکیل می‌دادند. دولت موقت از کاخ مارینسکی به کاخ زمستانی منتقل شد.

از چهارم تا چهاردهم جولای در حدود ۴۵۰ هزار نفر، به طور عمده، کارگران و سربازان در تظاهراتها، اعتراضات خودجوش و شورشهای مسلحانه علیه دولت موقت در ۳۴ شهر کشور (بدون احتساب پتروگراد) شرکت کردند. گستردهترین اعتراضات توده‌ئی اساساً در شهرهای مسکو، ایوانوا-وازنسنسکی، نیژنی نوگوراد، سامارا، تساریتسین، خارکوف، یوزوفکا، کراماتورسک، یکاتریناسلاو، لوگانسک، ریگا، یکاترینبورگ، کراسنایارسک برگزار گردید.

نتیجه رویدادهای جولای:

- پایان حاکمیت به اصطلاح دوگانه (در فاصله ماه مارچ تا جولای سال ۱۹۱۷). شوراهاى اسار -منشویکی پس مذاکرات ناموفق، همه قدرت را به دست دولت موقت سپردند.

- بر اساس فرمان دولت موقت، لنین، لوناچارسکی، زینویف، کولونتای و دیگران تحت پیگرد قرار گرفتند. مجموعاً در حدود ۸۰۰ نفر بلشویک دستگیر شد. در روند گشت قزاق، ای. آ. واینوف، خیرنگار "پراودا" در خیابان شپالرنیی به قتل رسید.

- در نتیجه بحران، شاهزاده گ. ای. لوف رئیس اول دولت موقت به استعفاء رفت. وزیر جنگ، آ. ف. کرنسکی جای او را گرفت. شورای اسار -منشویکی پتروگراد ترکیب هیأت دولت موقت جدید را به مثابه "دولت ناجی انقلاب" شناخت.

- بلشویکها بالاجبار به مبارزه مخفی روی آوردند. آنها را به جاسوسی و خیانت متهم می‌کردند.

<http://www.sovross.ru/articles/1573/33978>

۲۳ تیر - سرطان ۱۳۹۶